

אחריות עד הגג

עליפי מה חילק בית המשפט את מידת האחריות של המעורבים, ובהתאם את סכום הפיצוי שיצטרכו לשלם לעובד שנפל מגג אזבסט בעת פירוקו בקיבוץ יגור

עוד תאונת עבודה בקיבוץ, בה נפגע אדם כשנפל מגג אזבסט בעת פירוקו, מבהירה כי המהות והמתכונת של ההתקשרות עם הקבלן הם אלה שיקבעו את מידת האחריות של הקיבוץ. במקרה זה, הועסק התובע בפירוק גג אזבסט במבנה בקיבוץ יגור. לפתע נשבר אחד הלוחות תחת רגליו, והוא נפל מגובה של ארבעה מטרים לתוך חור שנפער, ונפצע קשות. באמצעות עו"ד איאל סבית הוא תובע את נוקיו מהקבלן שהעסיק אותו (והכרת הביטוח שלו), מהמפקח המורשה שפיקח על העבודות מטעם הקבלן, וכן, איך לא, מקיבוץ יגור. הנתבעים הסכימו לשלם לתובע כמיליון ש"ח פיצויים וכן שכר טרחת עו"ד בשיעור 15% מסכום זה. עתה נותר לבית המשפט "לחלק את האחריות" בין הנתבעים, ולקבוע בהתאם את שיעור חלקו של כל אחד מהם בתשלום הפיצוי. השופטת דיאנה סלע, מבית המשפט המחוזי בחיפה, מציינת כי "תקנות הבטיחות - עבודה על גגות שבירים או תלולים" קובעות את המסגרת הנורמטיבית לחובות, לכללים ולאמצעי הבטיחות שיש לנקוט כשמעסיקים אדם בעבודה על גג שביר או תלול, כדי למנוע את נפילתו, ובכלל זה אספקת רתמה, חבלי עגינה, חגורות בטיחות, לוחות דריכה או וחילה. האחריות לבטיחות בעבודות בנייה - מוטלת על "מבצע הבנייה". הגדרה זו חלה על מי ש"מזמין" את ביצוע העבודות, או על "קבלן ראשי" שמבצע את העבודה עבור המזמין. התקנות מתירות ל"מזמין" להעביר את האחריות לקיום הוראות הב-



השופטת דיאנה סלע. סיכון בעבודה

טיחות אל "הקבלן הראשי", אך זאת רק אם כל עבודות הבנייה נמסרו לקבלן אחד. אם מוסר המזמין את ביצוע פעולת הבנייה ליותר מקבלן ראשי אחד, הוא ימשיך להיחשב כ"מבצע הבנייה". ההיגיון ברור: יש להבטיח שזהותו של הגורם האחראי לנושא הבטיחות תהא ברורה וידועה מעת תחילת עבודות הבנייה. "קבלן הגגות" כאן הוא המעביד של התובע. לפיכך, אומרת השופטת, מוטלות עליו אחריות מוגברת וחובה לנקוט אמצעים

צילום: אתר הרשות השופטת

סבירים להגנה על עובדיו מפני סיכונים מצויים במקום העבודה. השופטת מוצאת את הקבלן אחראי לנזקיו של התובע, ומסבירה שהקבלן הפר חובות המוטלים עליו והתרשל במילוי חובותיו כמעביד (לא קוימו הוראות הבטיחות הקבועות בתקנות לעבודה בגובה, ולא סופק לעובדים ציוד בטיחות מתאים). האם גם הקיבוץ אחראי? העבודות לפירוק הגג היו חלק ממכלול עבודות לשם שינוי ייעודו של המבנה למועדון. מתכונת ההתקשרות לא הייתה עם "קבלן ראשי" אחד לביצוע כל העבודות במבנה, ולכן מוטלת על קיבוץ יגור, כ"מזמין" האחריות של "מבצע הבנייה", החובה למנות מנהל עבודה באתר - אחרת הוא נושא בעצמו בחובות המוטלות על מנהל עבודה. השופטת מציינת כי יגור לא מינה מנהל עבודה מטעמו, לא פיקח על העבודה ולא דאג לוודא כי העובדים מצוידים באמצעי בטיחות מתאימים, כדרישת תקנות הבטיחות. חלוקת האחריות בין "המזיקים" הללו, אומרת השופטת, היא לפי מידת האשמה המוסרית הרובצת לפתחו של כל אחד מהם. היא מטילה את עיקר האחריות על הקבלן-המעסיק (שיוצג בידי עו"ד שארי אלמארי), וקובעת שהוא יישא ב-80% מסכום הפיצוי. הקיבוץ (שיוצג בידי עו"ד יוסף הור) יישא ב-15% מגובה הפיצוי. ב-5% הנוספים יישא המפקח לעבודות אזבסט (שיוצג בידי עו"ד אילן אמוראי), וזאת בגין המחל - שבניגוד להוראות הבטיחות לא הפנה את תשומת הלב של כל המעורבים האחרים לכך שמבוצעת עבודה בגובה.

אישום: הנער לא עבר הדרכה ונפצע אנושות

קיבוץ סאסא וכמה ממנהליו מואשמים כי העסיקו שלא כדין קטין בן 17 בעבודת גובה ולא הדריכו אותו על השימוש במתקן האפרון לקטיף אבוקדו, והוא נפל ונפגע בגבו

ארצי חלפון



בבית הדין האזורי לעבודה בנצרת הוגש כתב אישום נגד קיבוץ סאסא וכמה ממנהליו, בגין אירוע שהתרחש לפני שנתיים, אז נפצע אנושות בתאונת עבודה במטעי האבוקדו של הקיבוץ נער בן 17.

האירוע התרחש במטעים בקרבת צומת גומא, סמוך לקריית שמונה. מתקן ההרמה הנייד, אפרון, התהפך בשעה שהנער נסע בו לאחור. הנער נפצע קשה בגבו. הוא פונה לבית החולים זיו בצפת, ומשם הובהל לניחוח בעמוד השרדה בבית החולים הגליל המערבי בנהריה.

חקירתם של מפקחי העבודה והבטיחות

במשרד הכלכלה העלתה כי הקיבוץ, מרכז המשק ומנהל מטעי האבוקדו העסיקו את הנער שלא כדין בעבודת גובה. כמו כן הם העסיקו את הקטין מבלי שניתן אישור רפואי להעסקתו כמתבקש על פי החוק. נאשם נוסף הוא מעסיקם של העובדים לביצוע עבודות קטיפה במטעי האבוקדו בקיבוץ.

עוד מפורט בכתב האישום כי הקיבוץ ומנהליו הפעילו את האפרון ללא מינוי אדם מוסמך לכך. כמו כן הם לא מסרו לקטין מידע חיוני על הסכנות הכרוכות בעבודתו, וגם לא הדריכו אותו במניעת הסיכונים בעבודה על מתקן זה.

מקיבוץ סאסא נמסר בתגובה: "כשנקבל את החומרים מבית המשפט, נשקול את תגובתנו".

(יציאת הקידוש - 28.10.2016)

הבטיחות מחייבת

קיבוץ רמת השופט הגיע להסדר עם המדינה, ולפיו הוא יודה ויורשע בביצוע עבירות בניגוד לתקנון הבטיחות בעבודה, כמו אי-מסירת מידע והדרכה לעובדים, וישלם קנס בגובה 45 אלף שקלים

עבירות על הוראות הבטיחות בעבודה, לא זו בלבד שהן מסכנות את העובדים, הן אף עלולות לחשוף את המעסיק (התאגיד ונושא המשרה בו באופן אישי) לאחריות פלילית. בתי הדין לעבודה מייחסים חשיבות רבה לשמירת הוראות הבטיחות בעבודה, שכן המחר קק ראה בהן עניין חשוב להגנה על בטיחות העובד ולתועלת הציבור.

חמש עבירות בתחום הבטיחות בעבודה יוחסו לקיבוץ רמת השופט ולמנהל הקהילה (בתקופה הנוגעת לביצוע העבירות), בכתב אישום שהוגש נגדם לבית הדין לעבודה בנצרת.

הקיבוץ ומנהל הקהילה, באמצעות עו"ד נעמי אשחר (שלמה כהן ושות') והמדינה, באמצעות עו"ד איריס דוהן, הגיעו להסדר טיעון סגור, ולפיו יודו ויורשע

עו הנאשמים בביצוע עבירות בניגוד לתקנות שונות הנוגעות לבטיחות בעבודה כמפורט: אי-מסירת מידע והדרכה לעובדים; העסקת עובד בגובה ללא תדריך והדרכה, וללא ציוד הגנה מתאים; העסקת עובד ללא שמירת מרחק וללא נקיטת אמצעים למניעת פגיעה (כתוצאה מקרבה לקווי חשמל); אי-ביצוע בדיקה בדי בורק מוסמך.

בהסדר טיעון סגור המדינה והנאשמים מגיעים להסכמה בעניין העובדות המפורטות בכתב האישום ולעניין העונש גם יחד. כאן הסכימו הצדדים כי על הקיבוץ וישת קנס בגובה 45 אלף שקלים, ועל מנהל הקהילה וישת קנס בסך 15 אלף שקלים.



עו"ד נעמי אשחר

צילום: שחר דמיר

פרקליטי הצדדים טענו בפני השופט ורד שפר להצדקת ההסדר. "הטענות עונות משקפים את נסיבות העניין נכוחה", מוצאת השופטת, "ומביאות לידי ביטוי את השיקולים הנדרשים לקולה ולחומרה". השופטת אימצה את הסדר הטיעון, גזרה על הנאשמים את העונשים שעליהם הוסכם בהסדר הטיעון, וחייבה את הקיבוץ לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירות

על תקנות ארגון הפיקוח על העבודה (מסירת מידע והדרכה לעובדים), וזאת למשך שלוש שנים, שאל לא כן יוטל עליו הקנס המרבי בכל אחת מהעבירות האמורות.

אחריות אישית לנושאי המשרה בקיבוץ

© יעקב דרומי

בית המשפט החזיר בנ"י
 על הטיל אחריות אישית
 על דירקטורים ועל נשיא
 משרד לבקרוץ וד"ר יוסף
 תאגיד המדגה שלו (האגודה
 תל יוסף) וד"ר מנכ"ל ד"ר
 עסקים של לקרבוץ ומנהל
 גיד המדגה כמו כן חוללה
 על חברי הוועד הממונה בת'
 תביעה, וחיוב אותם לפצות
 יוסף, כל אחד לפי שיעור אחד
 נזק שנגרם לקרבוץ ולמדגה

הקסיקוס, ודי שיע תנעבנים הללו לשאת בתובת לנפם.

כל הדרים תלשישים הללו המיושם, המבוצע בדרם דרלו וליטא מיוזם (יזשוא) את העקרת גרם השופט יואל יזחארי, מן גרם ים המישן, סך פנסק יזמר על פני יזמר מלסא עמודים האשר ללא דאוד תנעבנים את תרגומהו את האורות המיוחסת לו, ופנסק משיבולת יסוד תנעבנות טשא משרה דרימורום תמאדי הקיבוצי.

זרע קמשר פיננס יזשוא, ויזאד תחופס, סך הקיבולת את סירותיו של ועד

בסגרת שיתוף מיטאא 2004 עד סוף 2010. בועתו היו מנהלים ויועצים טענה שיש
בועתו ומסגרתו בעל ניסוח מוטב בגימור
לכריזם. סגרת כוונתו בועתו הטענה יצגי
התבונה הקרימיתו בעל הארגון האחר
ומספר חברי קיבוץ. אלה ששימשו בתפקיד
יוזמי הועתה למסגרת על הקיבוץ ויוזם
יועצי הנהלתו על הועתה ויוזם על הקי
בן, ויבטו בד בבד ביוזם הנהלתו של
הועתה על הקיבוץ.

לדברי הוועדה, יוזם חולק על כך שסגרת
הועתה הנהלתו הקיסס על הקיבוץ מנהלים
לדברי משרד, מנהלים בועת הוועתה. בועת
היום השלישי, שבסגרת תפקידו בועת
המנהלת פועל ביועציהם על הארגון המר
הוועתה יוזם את הארגון.

זאת התרבות שליל של גישה רחוקה
והרבות כלפי המורה, קובע את גורלות
התלמידים. הבורות שלהם שורה מנצחת
את האמונים של גישה משה, מנצחת
ההכנסת העליונה, המורה, חלוצי
ההגות האישית של גישה משה
הקיים בדין ודבר את גורלה של תרבות
בין דע האחרת.

זאת ההזדהות בין בירוקרטי להורה מטיילה
של משה משה את זהבית בלעז אבן
על ידי בירוקרטי בלעז אבן. ההזדהות
רשאה לבלעז בירוקרטי משה משה
של בירוקרטי משה בלעז אבן. לא בכל משה

[illegible]

הירוקטטוס שקיבל את ההחלטה בענין
ההצעה הגיע לצורך קבלת ההחלטה, כאשר
התחיל בתגובתו כדא – לא יכחז בית הדין
בשם את ההחלטה שתובלגה במגעים של
קדושת, נמשך המהרה וזו מוגנים פסח
וחמת התקנות הובטח מהחלט כלל שישל
הדעת המקסי.

השטח מסביר שעל נגיש המושד לא
שום מידע על התרחש בקבלתו המסיבית
כלומר, עליו לשלוח שאלות, לבחון את
היבטות של מקורות המידע והיציג,
לקרוא ולבחין כל מסמך המוגש לו ולבחון
את ההשלכות וההחלטה הנובעת על
רשת עסקי פעיל מחייבת את חברי ההנהלה
על התקדמותן בחיבת איסוף המידע, של
דעת החלטה הובטח במסגרתה של חלטה

פרשת הסוחר

מסחר, כולל ודקטוס אסמנצ'ס, חבאלי,
השפס סמא כי תתנחלות מכלל הדמנה
הייתה חסרת אכפתיות ומזלזלת, ואמר שזו
התנהגות ששמה רשלנות מהמנהג השני
פסטר.

ואם ייתכן כי התבכיעים ימשיכו לספק
לעמם סחור סחור מרובותיהם כלל כל כי
סחור וללא מרובותיהם תמה השופט.
אספקה דגים לאתר סחור, סובסידים שחן
התבכיעים מרדפים לעצמן, סחור רשלנות
מגרים מנהל העסקים היה מרדע תרצית בת'
מגרים סחור סחור היה מרדע תרצית סמסר
עסקים עמי הסחור היה מרדע הסמסר על קמיון וכן

לפני הבהרה של המדינה על התחלתה את המבצע, חתמה ישראל על הסכם הפסקת אש עם חמאס. ההסכם נחתם ב-14 באוגוסט 2005, והוא נקרא "הסכם הפסקת אש בין ישראל לחמאס". ההסכם נחתם בין ישראל לחמאס, והוא נקרא "הסכם הפסקת אש בין ישראל לחמאס". ההסכם נחתם ב-14 באוגוסט 2005, והוא נקרא "הסכם הפסקת אש בין ישראל לחמאס". ההסכם נחתם ב-14 באוגוסט 2005, והוא נקרא "הסכם הפסקת אש בין ישראל לחמאס".

גם התנהלות הקיבוץ השגורה לא חיה וקיימת, לדברי חשופי. על הקיבוץ היה לנקוט פעולות מהירות כדי לגבות את חוב המסמחר בחליטים משפטיים ובכוחות לפעול, ולא לחמתן עשהו והדשים לב. הקיבוץ המהמה והתעלול בחליט הבנייה, לא שחזר דעונו של חשופי המשפט שלם בקצוה שליליהם להחרונו בקר.

משכן, פס חשופי, שילוח לקיבוץ ול-
 משה אתריו על שיל מעלה בצורה מסתפק
 וקטנת החזו. זהו אתריו את אחרייהו
 התורמם לקיחות חקו כיטור של שירים
 אחו, וכע שיש להפחות שיעור זה מכל

[illegible][illegible]



ההרוגים, מימין: "גדעון רז, ניר גלסמן, אוראיל בוכריס

אישום: רשלנות הובילה להתחשמלות ומוות של שלושה צעירים

שלוש שנים וחצי לאחר שגדעון רז, שלום בוכריס וניר גלסמן, התחשמלו למוות במהלך עבודתם בבריכות של קיבוץ איילת השחר הוגשו כתבי אישום נגד נבו הרמן ויובל נעמני - שהיו אחראים בין היתר על מערכת החשמל חסן שעלאן

נבו הרמן ויובל נעמני מקיבוץ איילת השחר נאשמים בגרימת מוות ברשלנות של שלושה צעירים שעבדו במקום. הם היו אחראים על מערכת החשמל בבריכת דגים בקיבוץ ורשלנותם גרמה לאסון הכבד - כך עולה מכתבי האישום שהגישה היום (ה') פרקליטות מחוז צפון לבית משפט השלום בקריית שמונה.

ב-25 ביולי 2013 עבדו שלושת הצעירים, גדעון רז, שלום בוכריס וניר גלסמן, יחד עם הרמן ועובדים נוספים באחת מבריכות הדגים במדגה. בבריכה הייתה "תמצנית" (מכשיר מחולל חמצן) המחוברת באמצעות כבל ללוח חשמלי המחובר לרשת החשמל. לפני תחילת העבודה הורד מתג החשמל בלוח שהתמצנית הייתה מחוברת אליו, אולם בשל הליקויים במערכת המשיך לזרום זרם חשמלי לתמצנית.

העובדים שלא היו מודעים לכך נכנסו למים. גדעון רז, שעמד בבריכה, הצטייד במהלך העבודה במוט ברזל. בשלב מסוים נגע המוט שהחזיק בחמצנית שהייתה טעונה בחשמל. הזרם עבר מהתמצנית למוט, מהמוט לגוף של גדעון והוא התחשמל, נפל על המכשיר כשראשו בתוך המים, טבע ומת. שלום בוכריס וניר גלסמן, הבחינו במתרחש, נחלצו מיד לעזרתו של גדעון ואף הם התחשמלו ומתו.

על פי כתב האישום, הרמן ונעמני, שהיו אחראים על בטיחותם של העובדים במדגה, ועל תקינות הציוד והמערכות במדגה, לרבות מערכת החשמל, התרשלו במילוי תפקידם. נטען כלפיהם שמערכת החשמל במקום הייתה מוזנחת, לא מתוחזקת במצב תקין ויעיל ולא פעלה בצורה בטוחה שתמנע התחשמלות במקרה של תקלה.

מעובדות כתב האישום, שהוגש באמצעות עוה"ד ויאם קבלאו' עולה, כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש הרמן כרכז הפעילות בבריכות הדגים בשטח קיבוץ איילת השחר ונעמני שימש כמנהל העסקים של איילת השחר והיה אחראי על התפקוד הכלכלי של עסקי הקיבוץ, לרבות על המדגה.